

LOADING...

"بیبی"

دیدم روز جهانی "کودک" هست، گفتم چیکار کنم؟
با دوست صمیمیم "قلم" در میون گذاشتم و زودی خودش رو رسوند و گفت
تو بگو من مینویسم، که شد این "اشارات"، تقدیم به شما بابا مامانا؛
دنیا پر داختن به "بچه ها" خیلی "عمیق و دقیق" هست
و نیازمند "مطالعه" و "مشاوره" مستمر، بخصوص در این "عصر" ...
یعنی این یادداشت کوچولو شما رو اصلا بی نیاز نمیکنه از بررسی های ممتد
در مورد "بچه های گلتون" اما نکات حایز اهمیتی رو عرض میکنم؛

- هر زمانی که تصمیم به آوردن "بیبی" می کنید حتما مطالب مربوط به این
ماجرا رو خوب مطالعه کنید تا بعدا نگید "ای کاش"، چرا که فرزند شما از بدو
نطفه، هم مادهش "شکل" میگیره هم روحش "شاکله" پیدا میکنه، کتاب "ریحانه
بهشتی" کمک شایانی میکنه بهتون، البته دقت کنید که چون کتاب بر پایه ی
"روایات" هست، بایستی عنصر "زمان و مکان" رو مورد توجه قرار داد، مثلا گفته
شده خوبه مادر کندر بخوره، ولی تو عصر ما چون مادرها زیاد مثل قدیم ها
تحرک ندارن، ظاهرا اگر کندر مصرف کنن بچه شون "زیادی فعال" میشه ...

- آقایون که بایستی همیشه برا خانومشون "غوغا" کنن ولی تو ایام بارداری
دیگه باید "خیلی غوغا" کنن، چرا که "شکل و شاکله" و اثرات خارجی و غیبی
و خلاصه همه ی امور از طریق "مامان" به بیبی منتقل میشه

- تو ایام "بارداری و شیردهی" مامانا یه خط قرمز برا خودشون تعیین کنن و از
بابا هم کمک بگیرن که آنی و کمتر از آنی پاشون رو اونطرف خط قرمز نذارن،
اون خط قرمز این باشه؛ به هیچ وجه "نشاط و شادابی" شون رو خدشه دار
نکنن، و نذارن کمرنگ بشه یا از بین بره، اگر هم رخدادی پیش اومد سریع

جبران کنن، دیگه خودتون فکر کنید دیدن فیلم و سریالهای دپرس، گوش دادن موسیقی های غمگین و بی معنی! نشست و برخاست با آدم های کسل و مایوس چقدر میتونه بد باشه...

- بابا و مامان هر دو اتفاق نظر داشته باشن که تو این ۹ ماه همه چیز "ساده و سهل" باشه، مسائل قرار نیست همه چی "تمام و کمال و آس" باشه! چه سیسمونی، چه سفر، چه مهمونی و هر برنامه ی دیگه ای، "شد شد، نشد نشد" و گرنه بعدا بیبی جان با "بی قراری هاش" بی قرارتون میکنه، نگگی نگفتی...

- "چهار ماه و ده روز" که شد بارداری مامان، وقته اینه که برای بیبی تون "اسم" انتخاب کنید، یعنی قبلش فکراتون رو، تحقیقاتون رو، مشورتها تون رو کرده باشید، اون روز به اذن الله اسم براش بذارید و توجه داشته باشید که "اسم" جزو اولین "اثرات خارجی" هست روی فرزندتون، پس اسمی رو انتخاب کنید که روحش به وجد بیاد، نه اینکه گیج بشه این اسم یعنی چی!!!

- اگر میخواید فرزندتون "اصالت" پیدا کنه و اصیل تربیت بشه، تنها راهش این هست که خودتون "اصالت" پیدا کنید و کسی اصالت پیدا نمیکنه مگر اینکه اهل تعلیم "معقولات" بشه، سلسله جلسات "فلسفه تربیت اصیل" رو گوش کنید و کار کنید

- اگر دوست دارید فرزندتون "متشخص" و آینده دار بشه، اهمیت بسیار زیادی بدید به "قانون" کشورتون، اونهایی که به قوانین اهمیت نمیدن، در حقیقت دارن به قوانین درونی خودشون اهمیت میدن که همون "هوس" هست... فرزندان بابا و مامان هوس باز نه "قانون مدار" همون قشر ضعیف و بدون موفقیت جامعه به حساب میان که مهمترین عدم موفقیتشون، عدم توان تشکیل زندگی مشترک با نشاط و متعالی هست حالا چه دکتر باشن، چه عالم باشن، چه رئیس جمهور و وزیر و سلبریتی و کذا، "خوشبخت" نمیشن چون بلد نیستن "زندگی" کنن...

- سوال چطور خودمون و فرزندمون رو تربیت کنیم رو با "مطالعه و تعلیم" پاسخش رو پیدا کنید، وگرنه همون کارهایی رو میکنید که گذشتگان کردن که دیگه منسوخ شده، یا همون کارهایی رو میکنید که الان اکثریت میکنن که اکثرهم لا یعقلون...

- به بچه ها زیاد سخت گیری نکنید و نترسونیدشون، وگرنه در آینده "دروغ گوین" حرفه ای میشن، در عین حال "شوکت و هیبت" هم داشته باشید برای شرایط خاص، بخصوص "پدرها"...

که البته این شوکت و هیبت رخ نمیده مگر اینکه مامان به هیچ وجه با بابا از منظر بالا صحبت نکنه و همیشه به بابا تواضع کنه

- همیشه باید "روحیه" بیبی خوب باشه، که این خیلی منوط هست به روحیه ی مامان، که روحیه مامان هم خوب و شاد و جینگیلی و باحال همیشه مگر اینکه به معنای واقعی "ملکه ی بابا" باشه و "بهترین بابا"

- سر بچه‌ها "منت" نذارید تا یاد نگیرن با دیگران از منظر بالا صحبت کنن! یعنی عقده‌ای نشن

- هر قدر با بچه‌ها "جزئی" صحبت کنید، بچه‌ها خیلی باهوش، با سلیقه، شیک و دوست داشتنی میشن، البته اگر پدر مادر خودتون چنین کاری باهاتون نکردن، یه کم کارتون سخته، ولی امکان داره، بخصوص اگر اهل مطالعه باشید، به عنوان مثال؛

نگید چه پسر خوبی دارم!

بگید از نوع رفتارت تو مهمونی خیلی خوشم اومد

نگید بابت کارت ممنونم!

بگید اومدم اتاقت رو دیدم دفتر کتابها تو چقدر منظم چیده بودی، آفرین عزیز دلم
نگید چه وضع لباس پوشیدنه!

بگید همه پیراهن‌ها رو نباید تو شلوار کرد! وقتی این پیراهنت رو بندازی بیرون شلوار بیشتر بهت میاد...

پس بهترین حالت این هست که "رفتارش" رو تحسین کنید جزئی، نه اینکه "شخصیتش" رو تحسین کنید کلی!

و همچنین "رفتارش" رو نقد کنید نه کل شخصیتش رو، تازه نقد هم کاملاً "دستگیرانه" باشه نه "مچ گیرانه"

- از "بازی‌های ذهنی" غافل نشید، چرا که هوش فرزندتون تو کودکی خیلی قابلیت ارتقا داره، والدینی که به فکر هوش فرزندشون نیستن و این بازی‌ها... یا مثلاً نمیدونن با "داد" یا "کتک" چه اتفاقی برای فرزند میوفته، بهتره بدونن که فرزندشون دچار "اختلال یادگیری" میشه و اگر حتی درس خوندن رو دوست هم داشته باشه ولی "توانش" رو نخواهد داشت

در آخر این "موضوع مهم" رو هم مدنظر قرار بدید که تنها بابا مامان‌هایی قادرند فرزندهاشون رو "عالی" تربیت کنن که خودشون هم دارن دائم "تربیت" میشن،

یعنی اهل "سیر" و تکامل هستن

ذات نیافته از هستی بخش

کی تواند که بود هستی بخش!؟

راستی این موضوع "بسیار مهم" رو اصلاً فراموش نکنید که اون کسی که بالاترین قدرت رو داره، داناترینه، جبران کننده ترینه، راحت میتونه متحول کنه، راحت میتونه رفع مانع کنه، خدای مهربونمون هست...

"یا ارحم الراحمین"

